

Ikt. sz.: GAB-41/6-5/2020.

GAB-4/2020. sz. ülés
(GAB-45/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2020. március 4-én, szerdán, 10 óra 14 perckor
a kecskeméti Városházán (Kecskemét, Kossuth tér 1.)
megtartott kihelyezett üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Egy kiemelt kormányzati beruházás hatása Kecskemét és térsége gazdasági fejlődésére</i>	<i>5</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>15</i>

Napirendi javaslat

Egy kiemelt kormányzati beruházás hatása Kecskemét és térsége gazdasági fejlődésére

Előadó:

Szemereyné Pataki Klaudia, Kecskemét megyei jogú város polgármestere

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Barcza Attila (Fidesz)
F Kovács Sándor (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Hadházy Sándor (Fidesz) Witzmann Mihálynak (Fidesz)
Dr. Seszták Miklós (KDNP) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)
Dr. Szakács László (MSZP) Tóth Csabának (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Varju László országgyűlési képviselő (DK)
Dr. Zombor Gábor országgyűlési képviselő (Fidesz)
Salacz László országgyűlési képviselő (Fidesz)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 14 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Gazdasági bizottság mai kihelyezett ülésén. Először is szeretném megköszönni Szemereyné Pataki Klaudia polgármester asszonynak, hogy segített a szervezésben, illetve köszönöm szépen képviselőtársaimnak, Zombor Gábornak és Salacz Lászlónak, hogy olyan fontosnak tekintették a bizottság ülését, hogy helyi országgyűlési képviselőként ők is velünk tartanak a mai ülésen.

Egy nagyon fontos témát tárgyalunk ma, amely nemcsak Kecskemét, hanem az egész ország gazdasága szempontjából kiemelkedő. Éppen azért tűztük napirendünkre, mert szeretnénk azokat a helyi tapasztalatokat megkapni polgármester asszonytól, amelyek egy ilyen nagy volumenű ipari beruházás kapcsán egy várost érintenek. Nyilván nemcsak jó oldala van ennek, hanem vannak olyan ezzel járó pluszfeladatok, amelyek időnként a helyi lakosságnak sem jelentenek örömet, de azt gondolom, hogy összességében - legalábbis az eddigi eredmények ezt mutatják - jelentős a többlethozadéka egy-egy ilyen beruházásnak.

Formálisan megnyitom a bizottsági ülést. Képviselőtársaimat kérdezem, hogy az írásban előre kiküldött napirendhez képest van-e egyéb javaslatuk. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvéleményt, tartózkodást nem látok. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangú döntésével fogadta el napirendjét.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Egy kiemelt kormányzati beruházás hatása Kecskemét és térsége gazdasági fejlődésére

Első napirendi pontunk az „Egy kiemelt kormányzati beruházás hatása Kecskemét és térsége gazdasági fejlődésére” címet viseli, és polgármester asszony az előterjesztője. Átadom a szót.

SZEMEREYNÉ PATAKI KLAUDIA, Kecskemét megyei jogú város polgármestere: Köszönöm szépen. Nagyon sok szeretettel és tisztelettel köszöntöm önöket. Köszönöm elnök úrnak a lehetőséget, hogy eljöttek hozzánk Kecskemétre, és egy kicsit a lokális tapasztalatokkal is tudom gazdagítani, és tudássá tudom gazdagítani az önök széles látókörét.

Rendhagyó köszöntővel készültünk így közösen országgyűlési képviselőtársaimmal együtt, hiszen nekünk van egy nagyon kedves kórusunk Kecskeméten, az Aurin Leánykar, aki most már 22 éve nemcsak Kecskemét, hanem a nemzetünk, hanem az egész világ szolgálatában áll, hiszen minden évben nemzetközi versenyeken első, második díjat hoznak, nem is akármilyent, zömében mindig a legjobbak. Olimpiát is nyertek, és 22 éve 20 díjjal, nemzetközi elismeréssel jönnek, tehát azért mondom, hogy minden évben hoznak nemzetközi elismeréseket. Fogadják tőlünk szeretettel az ő gyönyörű hangjukat, és egyben ajándékként, mert azt gondolom, hogy igaz, hogy pálinkával szoktunk készülni, de a mai trend az, hogy élményt adjunk ajándékba, és amit mi kecskemétiiek szeretnénk adni, azt a büszke élményt, ami a jelmondatunkból is fakad, hogy „sem magasság, sem mélység nem

rettent”, azt egy gyönyörű énekhanggal fogadják tőlünk szeretettel. (A *kecskeméti Aurin Leánykar előadása.*)

Kérem elnök urat, hogy menjünk le az emelvényről, és akkor a prezentációt elkezdeném, és amiből fölkészültem egy kicsit önöket tájékoztatni, azt képi alátámasztással is megróbálok vizuálisan is elmélyíteni. (Az *előadást folyamatos projektoros kivetítés kíséri.*)

Először is engedjék meg, hogy a teremről egypár szóban beszéljek, miután mindannyian beléptek és csodálkozva néztek körbe, hogy hogyan lehet Kecskemétnek, egy ilyen a városnak egy ilyen városházája és egy ilyen gyönyörű terme. Ez a jelmondatunkra szintén visszautal, hogy mi kecskeméti büszke emberek vagyunk. A század elején az akkori városvezetők úgy gondolták, hogy palotákat építenek a város közepén, főterén, és ezek a paloták, ezek a szecessziós paloták övezik városunk főterét. Egyébként sokkal mélyebb nyomokat és sokkal mélyebb kulturális és vallási gyökereket is megtalálhatunk a város főterén, hiszen hét vallási felekezetnek található meg a főtéren a temploma és az otthona. Ezért is mondják a városunkról azt, hogy a tolerancia városa, ami azt gondolom, a mai napig is jellemzi az itt élőket, az itt dolgozókat és az itt működő közösségeket.

A teremről annyit, hogy maga az épület most már lassan 130 éves lesz. Akkor kilenc hónap alatt sikerült ezt az épületet gyorsan megépíteni. Nem volt annyi bürokratikus szabályozás, mint ami manapság van. Az előkészítéssel együtt - természetesen a tervezetés, a kiviteli engedélyek, a szükséges közbeszerzési eljárások után, amit meg kellett hosszabbítani, majd újra kiírni - három év után most már ott tartunk, hogy effektíve a tényleges kivitelezési munkát körülbelül egy éve tudták elkezdeni, egy kétéves komoly előkészítés után. Fölről kezdik az épületet, Zsolnay-cserepek vannak az épület tetején, illetve már csak töredékében, ugyanis akárhányszor hozzányúltak az épülethez - az örökségvédelem nem létezett az elmúlt évtizedekben -, a Zsolnay-cserepek helyett mindenféle cserép, hét típusú cserép megtalálható az épület különböző szárnyaiban. Mi arra törekedtünk, hogy az eredeti állapot helyreállítása legyen, és a teljes tetőszerkezetre Zsolnay-cserepek kerülnek, Zsolnay tradicionális szakértelemmel, tudással elkészült cserepek kerülnek majd föl az épület tetejére. Miután a tetőszerkezet volt a leggyengébb láncszeme ennek az épületnek - hiszen a faszerkezet adta meg magát, ezért indultak el a beázások, és ezért láthatóak a homlokzaton azok a szörnyű jelek -, utána tudjuk a homlokzatot és a nyílászárókat is folytatni és befejezni, ami szerintem már viszonylag gyorsabban tud menni.

A termet viszont sikerült rekonstruálni és följúítani. Még Zombor Gábor volt a polgármesterünk, amikor elkészítettük ennek a teremnek a felújítását és rekonstrukcióját, mert nagyon csúnyán be volt ázva. Miután azt gondolom, hogy nem mehetünk el mellette a Trianon-évforduló évében, elmondom, hogy amikor restaurálták a festményeket, a két függöny mögött, az elfüggönyözött részen előkerült egy lefestett festmény. Azért, hogy nemzetközi problémánk ne legyen belőle, úgy döntöttünk, hogy diplomatikus megoldással, egy függönnyel elzárjuk azt a festményt, amely azt ábrázolja, amikor a kormányzó itt járt Kecskeméten, és ezt megfestették a kecskemétiak, ezt ábrázolja a függöny mögötti falfelület. Kérésre ki tudjuk húzni a függönnyt, és meg tudják nézni. Csak azért gondoltam ezt megemlíteni, mert mégis Trianon 100. évfordulójára emlékezünk ebben az évben, és vannak történelmi emlékképek a mi városunkban is, amelyek - ha elmegyünk, ha nem megyünk el mellette - megtörténtek, és ezekre ha így, ha úgy, de emlékeznünk kell.

Magát a termet teljes egészében sikerült rekonstruálnunk. A bútorzat van még hátra, ez még eredeti bútorzat, amin önök ülnek, a bőrdíszítéssel és a bőrdíszműves munkával együtt. Ez még egyelőre jó szolgálatot teljesít, majd ha már teljesen

megadja magát, akkor eredeti állapotúra ezt a bútorzatot is megpróbáljuk majd felújítani.

Városunk ízelítőjéből, azt gondolom, a legkedvesebb ízelítőt kapták, és a megyei jogú városok vezetői között most már második hölgyként nem pálinkával készültem, hanem egy kedves kis dalszerzeménnyel. Kevesen vagyunk vezető nők, kicsit máshogy értékeljük, és máshogy mutatjuk a városunkat hölgyként, de ez így jó, és így kerek a világ. Úgyhogy ezért engedjék meg, hogy a pálinka majd egy másik alkalommal egy másik eseményen legyen, de természetesen a barackpálinka a másik olyan hírességünk Kodály szülőttünk mellett és Katona szülőttünk mellett, amit nem lehet kihagyni, amikor Kecskemétet bemutatjuk.

A harmadik büszkeségünk, ami megalapozza az egész mai témát - azon túlmenően, hogy a kreativitás azért jelen van a város életében -, ha ezt a kis összevont képet megnézzük: Kodály, a zene művészetén túl az animációs filmstúdió, a kecskeméti magyar népmeséket gyártó filmstúdió is mai napig itt működik a városunkban. Nagyon híres színházársulatunk van. Most vált a színház nemzeti színházzá, ebben köszönjük támogatásukat és döntésüket, hiszen ebben önöknek is része volt. Azon túlmenően, hogy az ipar is dinamikusan fejlődik, az oktatásra is óriási hangsúlyt fektetünk, és azt gondolom, hogy a vidéki egyetemek közül kiugróan jól teljesített a kecskeméti egyetem is az elmúlt időszakban.

És hogy megalapozzam egy kicsit a témát, hogy milyen hatása is volt a régióra annak a döntésnek, amely 2008-ban született meg a kormány és a befektető részéről, a Daimler Benz részéről, ezt világosan és jól mutatja az egy főre jutó reál GDP idősorának a diagramja. Ebben látható, hogy a kék vonal az országos átlagot mutatja, és ahhoz képest a piros vonallal Bács megye és abban húzóágazatként az autóipar fejlődése hogy meghúzta az ipar fejlődését. Tehát, ahogy látják az idősoron, 2012-ben metszi egymást az országos átlag és a megyei átlag, és utána, amikor elkezdte a gyár a termelését 2012-ben, akkor egy elég markáns fejlődés indult el, és ez konkrétan adóbevételben és egyéb jövedelmek tekintetében is kimutatható.

Hasonló diagramot mutat az egy főre jutó reál GDP éves növekedése, amelyet, ha megnézzünk, érdekes módon Bács megye és Kecskemét térsége egy kicsit mindig eltért az országostól. Ez ma is igaz egyébként, de mindig is igaz volt, ha végignézzük a gazdaságtörténetét ennek a térségnek. Mindig valahogy vagy előtte, vagy alatta jártunk az országos fejlődésnek, de soha nem paralel az országos fejlődéssel. De azt gondolom, ennek köszönhető az, hogy mindig akkor ugrott a város, amikor éppen nem számoltak vele. Nagyjából 50-60 évente van ez a ciklikusság ennek a megyei jogú városnak az életében, és itt is akkor ugrott a város, amikor a gazdasági válság mélypontjába kezdett belemenni mindenki 2008-ban. Mi már akkor tudtuk, hogy van kiút, bár még két évig a számok azért elég csúnyák voltak.

Tehát 2009-ben és 2010-ben azért komoly mélypontra és még mélyebb pontra került a város és a megye gazdasága, mint az országos gazdaság 2009-ben, de utána annál nagyobb lendülettel mászott ki ebből a gazdasági válságból. Amint látják, most is ugyanarra készülünk, hogy a hét bő esztendő után hét szűkebb esztendő következik, hiszen ez a gazdaság törvényszerűsége is. De azért én olyan képet látok egyelőre a helyi gazdaság előrejelzéséből, hogy ha szűkebb is, de mértékletesebben kell gondolkodni, nem pedig kiugró eredményekben és teljesítményekben, de nem visszaesésben. Egyelőre ilyen jelzéseket kaptam a vállalatok részéről. Szűkülnek a növekedéseik, de nem csökkennek, tehát egyelőre ez a visszajelzés az itt működő vállalatok részéről.

A napokban azért várhatunk egy újabb fejleményt befektetők részéről, hiszen nem állt le a városban a befektetési kedv, és annak köszönhetően, hogy egy nagyon erőteljes és nagyon jó világmárka költözött be a városba, nemcsak az autóipar hozta

ide a fejlesztéseit az elmúlt időszakban, hanem teljesen más területekről, teljesen más szegmensekből, nemcsak autóiipari, hanem műanyagipari, feldolgozóipari, élelmiszeripari szegmensekből is érkeztek. Szolgáltatásban még egy kicsit el vagyunk maradva, azon még kellene javítani, ezen dolgozunk, de az ipari szegmensek teljes spektruma megtalálható Kecskeméten, természetesen az autóiipar a legnagyobb dominanciát képviseli.

Érdekes a munkaerőpiac számadatsora is, hiszen mindenki azt gondolja, hogy már nincs munkanélküliség Kecskeméten. De van, de szektorális munkanélküliség van. Tehát, azt lehet érzékelni, hogy itt mi mindig az országos átlag fölött vagyunk. Tehát ez azt jelenti, hogy olyan képzett emberek nem találnak maguknak munkát, akiknek a képesítése, a képzettsége, a felkészültsége nem alkalmas a mai versenyképes munkaerőpiacon, úgyhogy ennek köszönhetően és ezért helyeztük mi az elmúlt 10-15 évben az oktatást és az oktatás teljes átalakítását, átszervezését a városunkban központi kérdésnek és központi feladatnak.

A befektetési célpontok közül, ha már büszke kecskemétiakat említünk, akkor hadd említsem meg azt is, hogy bekerültünk a Financial Times magazinjába két évvel ezelőtt, a 2018-2019-es évben eléggé előkelő helyen szerepel Magyarország is befektetési célpontként, de azon belül is az első tízbe városunk is bekerült mint kiváló befektetési célpont. S hogy ez ki mindenkit vonzott ide az ipari szegmensek közül, ebből láthatnak egy salátát a képen. Ezekből azt szeretném kiemelni, hogy a másik nagy érdeme annak a gazdaságpolitikának, amit mi közösen képviselő úrral elkezdtünk Kecskeméten 2007-ben, hogy nemcsak az új befektetőkre koncentráltunk, hanem azokra is koncentráltunk, akik már itt voltak a városban. Az ő hangjukat is meghallgattuk, az ő észrevételeiket is beépítettük a lehetőségeink közé, és több olyan vállalat úgy döntött, aki a rendszerváltáskor települt be a városba - ezek főleg svájci és német tulajdonú vállalatok -, hogy ide helyezték át a régióközpontjukat Kecskemétre.

Tehát, amikor elindult a gazdasági válság kapcsán egy racionalizálás, és a nyugat-európai és a keleti térségből is visszahúzták a kapacitásokat, akkor úgy döntöttek, hogy azt a kapacitást Kecskemétre koncentrálják. A meglévő gyáraink - ilyen volt például a CabTec, ilyen volt például a Zarges, ilyen például a Phoenix Mecano - már itt működnek húsz éve a városunkban, és idehelyezték az európai központjukat, és a kapacitásukat is itt duplikálták meg. Egy nagyon jó telephelyi környezet és klíma alakult ki a városban, és elsősorban egyébként a munkaerőpiaci érzékenységre adott válaszokra jelezték vissza, hogy ez volt a legfontosabb tényező a döntésben.

Természetesen azzal, hogy az ipar fejlődik, nekünk is lépést kell tartanunk, és elsősorban azokat a fejlesztéseket foglaltam össze, amelyekre lehetőségünk volt a 2014-2019-es európai uniós költségvetési időszakban. Infrastrukturálisan teljesen lemaradt volt a város, tehát egyáltalán nem volt alkalmas arra, hogy egy ilyen nagy ipari befektető betelepüljön ebbe a városba - ezt most itt le kell szögezzem -, hiszen egyetlenegy összefüggő belső körúthálózata sincs még a mai napig sem a városnak. Most már elmondhatjuk azt, hogy egy külső elkerülő körgyűrűnk viszont van, de az is csak részben van, mert egy bizonyos szakasza autópálya, autódíjjal érintett rész, tehát még fizetni is kell érte, ha ráhajtanak arra a szakaszra. Tehát ezzel a felkészültséggel fogadjuk azt az ipari fejlődést, ami látható ebben a térségben, és amivel hozzájárulunk az összes hazai termékhez.

Tehát azt gondolom, hogy még mindig lemaradásban vagyunk az infrastruktúrában, komoly lemaradásban mind az úthálózat területén, mind pedig a tömegközlekedés területén. Ezt saját erőnkből próbáljuk meg fejleszteni. Valamelyest segítséget kapunk kormányzati támogatásból, de nem olyan mértékben, mint ahogy látok más régiókat, amelyeket nem szeretnék kiemelni, mert hiszen versenytársai

vagyunk egymásnak, de a megtermelt GDP és a visszaosztott kormányzati támogatás nincs arányban egymással. Ezt én, mint kecskeméti polgármester, engedjék meg, hogy kijelentsem. Bocsánat, ha bárkit is megsérték velem.

Szükségünk van további infrastrukturális fejlesztésekre, hiszen napi több száz kamion látja el az ipart, és a hozzákapcsolódó kisebb gépjárművek, és a vasutat is megpróbálták bekapcsolni; ezek nagyon komoly leterheltséget jelentenek a régió megközelítése és a város megközelíthetősége érdekében. Ez most már a város lakossága irányában egy nagyon komoly feszültséget jelent. Eddig nagyon örültünk a fejlesztésnek, a fejlődésnek, de megjelenik az árnyoldala is minden fejlődésnek, annak a negatív és pozitív hatásai. A negatív hatásokkal, a környezeti terheléssel most egyre sűrűbben találkozunk. De ha megnézik a skálát, azért mindenre próbáltunk odafigyelni, tehát arányaiban nyilván az út- és a víziközmű-fejlesztés az, ami a legnagyobb összeget kapta, de ugyanúgy a bölcsődék, óvodák, iskolák felújításában, ivóvíz-, hulladékgazdálkodásban, sportfejlesztésben és a közterületeink fejlesztésében, az egyetem fejlesztésében is azért komoly forrásokat tudtunk megmozdítani.

Hogy egyáltalán életben tudjuk tartani azt a lüktető dinamizmust, ami a gazdaságunkat érinti, ennek megfelelően létrehoztunk egy teljesen újszerű gazdasági konzultációs platformot, amit mi elneveztünk „Kecskemét 4.0”-ának. Ebben a gazdasági együttműködésben most már szerencsére nagyon aktív résztvevőink vannak. Egy tanácsadó testület és egy programirányító bizottság az, amelyik vezeti a gazdasági együttműködések rendszerét. Ebben nagyvállalatok közvetlen képviselői benn ülnek, kis- és közepes vállalatok képviselői, a kormányhivatal, a szakhatóságok képviselői, az oktatás vezetői és a város részéről a gazdaságfejlesztéssel foglalkozó alpolgármester, aki egyébként a megyei kamarának is az elnöke és az országos ipari kamara alelnöke.

Egy rendszeres konzultációt tartunk, különböző területekre - amint láthatják -, elsősorban a munkaerő biztosítása, az infrastruktúra fejlesztése, a vállalati környezet fejlesztése és a városi szolgáltatások fejlesztése alcsoportokra bontottuk föl a feladatainkat, és mindenki delegált oda kollégát. Ez egy társadalmi munkában végzendő feladat. Itt nagyon fontos az információcsere, a naprakészség biztosítása, és ezt megtámogattuk egy informatikai rendszerrel is, amellyel a naprakészséget tudjuk biztosítani, hogy a belső informatikai szoftver kifejlesztésével mindenki, aki érintett munkatárs - és most már körülbelül 120-an dolgoznak ebben a rendszerben -, azok naprakész információt kaphatnak. Feltöltünk minden dokumentációt, információt, és negyedévenként, illetve aktuális rendszerességgel a különböző munkacsoportok üléseznek.

Azt gondolom, hogy ez egy elengedhetetlen feltétele annak, hogy az információcserében oda-vissza kapjunk megfelelő információkat mi is, illetve a gazdasági környezetet is kiszolgáljuk, valamint tőlük is jöjjön vissza olyan információ, amely alapján tudunk tervezni, fejleszteni, a fejlesztéseinket előkészíteni, és megalapozni azokat a döntéseket, hogy milyen irányban fejlődjön a város, és hogy éppen mi az aktuális. A munkaerő-biztosítás és -képzés volt az elmúlt évek központi kérdésköre. Nagyon sok mindent elértünk közösen a vállalatokkal és az intézményekkel. Amit most látok egyébként, hogy ez a terület egy kicsit visszább fog húzódni, hiszen az automatizáció és a robotizáció teljes egészében átveszi majd, illetve teljes egészében nem, de nagyon nagy százalékban átveszi a képzett élők munkáját és feladatát. Úgyhogy ez a következő nagy kihívás, amire föl kell készülni, amit mi itt feladatként definiáltunk magunknak.

Hogy egy kicsit kisebb számokról is beszéljünk - önök ennél sokkal nagyobb számokkal dolgoznak és foglalkoznak -, mióta elfogadják nyáron a nagy költségvetést,

a nemzeti költségvetést, azóta kialakítottunk a városban egy olyan módszert, hogy decemberben mi már el tudjuk fogadni a városunk költségvetését, és már januártól tiszta képpel tudnak kezdeni az intézmények. Ez nagyon sok város gyakorlatában még mindig nincs benne, februárban fogadják el még a mai napig is a költségvetéseket, meg márciusban. Mi már decemberben elfogadjuk a következő évre vonatkozó költségvetésünket, amelyben mindig azokat az alapokat fogalmazzuk meg, hogy mi az, ami rendelkezésre áll, és mi az, ami kötelezően ellátandó feladat, és arra kell költenünk, így összehozzuk egyensúlyba.

Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy utána a következő forduló április-májusban jöhet, hacsak nem módosítják - illetve szerintem, már azt biztos fogják módosítani - a helyi iparűzési adó beszedési szabályrendszerét. Szerintem azon biztos lesz módosítás, hogy a többin lesz-e még, azt nem tudom. Ezért, amikor december 20-án van egy adófelöltés, amit mi igazából januárban látunk, akkor tudjuk meg, hogy van-e többletforrásunk vagy nincs. Ha van többletforrásunk, akkor tudunk tárgyalni még áprilisban, májusban arról, hogy mire költhetjük el a többletforrást.

Én két lépcsőre osztottam föl a város hatékony gazdálkodását, tehát már januárban mindenki látja az egész évre vonatkozó teljes költségvetését, nem kell átmeneti gazdálkodás, nem kell részlegesen gondolkozni, a teljesítési adatok alapján lehet kezdeni az új évet és gazdálkodni. Ilyenkor mindig egy nagy vita előzi majd meg. Mi még abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy elég komoly összegekről tudunk tárgyalni áprilisban, hogy azt hogyan osszuk föl. Ez a komoly összeg egy 54 milliárdos költségvetés esetében egymilliárdot jelent, ez a mi kis léptékünk, de azért nekünk ez komoly, de ha arról beszélünk, hogy egy utat kell belőle építenünk, akkor az egy 2 kilométeres útra körülbelül elég. A városban azért több száz kilométernyi út van, úgyhogy csak a léptékeket engedjük meg, hogy beazonosítsam.

Még egy dologra szeretném összefüggéseiben fölhívni a figyelmet. Ha csak a működési kiadásokat nézik: 35,8 milliárddal hagytuk jóvá, ebből állami támogatásként 5,1 milliárdot kapunk. Az összes többit saját forrásból és az iparűzési adóból tesszük hozzá: tehát a saját működési bevételünkből is még 17 milliárdot, és 12 milliárdot a helyi iparűzési adóból. Tehát, ha valaki azt nézegeti, hogy hatékony-e a gazdálkodás, akkor szerintem egész jó számokat mutatunk a hatékony gazdálkodásnál.

A saját működési bevételnél azt szeretném még kiemelni, hogy a közszolgáltatások terén egy most már beért koncepció dolgozik. A közszolgáltatásokat olyan szinten fejlesztettük föl, hogy nemcsak a várost látjuk el közszolgáltatással, hanem most már ki tudunk nyúlni elég komoly régiós szintre is. A vízgazdálkodás területén egy hatalmas nagy régiót ölel át az a zártkörű részvénytársaság, amelynek többségi tulajdonosa Kecskemét, illetve a hőszolgáltatás, az energiagazdálkodás területén van egy komoly többségi városi tulajdonunk, valamint a hulladékgazdálkodás területén. Államosították ugyan, de mi a szolgáltatási portfólióban részt veszünk saját céggel, és most már azt lehet mondani, hogy gyakorlatilag a főváros után a legnagyobb szolgáltatási területtel a Duna-Tisza közti Hulladékgazdálkodási Kft. bír, amelyben szintén többségi tulajdona van Kecskemét városának.

Tehát próbáltunk egy ilyen hatékonyságot is beépíteni, és innen is többletbevételeket vagy legalábbis olyan bevételeket szerezni, amelyek a meglévő vagyonállományunk értékcsökkenéséhez szükséges pótlásokat, felújításokat, alapokat képeznek. Tehát, ha nem is olyan típusú bevétel - ahogy az egyik bizottsági tagunk mondja mindig -, hogy csörgő forintként látjuk-e; lehet, hogy csörgő forintként nem látjuk, de úgy látjuk, hogy az értékcsökkenést kompenzáló felújítási és fenntartási

költségeinket fedezi, és arra legalább nem kell a városnak forrást biztosítani. Tehát egy ilyen típusú hatékonyságot vezettünk be.

Az ingatlangazdálkodás területén van egy szintén újszerű kezdeményezésünk. Csak még egy dolgot engedjenek meg, hogy kiemeljek, hogy ugye, mindenki azt mondja, hogy itt a Mercedes, itt a Kánaán, nem is kell nektek semmi. A Mercedes adatát azért mertem kiírni, mert szerencsére minden májusban tart egy nyilvános sajtótájékoztatót, és az ezen elhangzott összeget jelenítettem meg a táblán, ugyanis minden adózónak az adóadata titkos, és mi ezt így is kezeljük, csak most itt azért tüntettem ezt fel, hogy tájékoztatásképpen a sajtótájékoztatón elhangzott számot látják, hogy a Mercedes arányaiban hogyan járul hozzá a város iparüzési adójához: 20 százalékban. Tehát ebből is látszik, hogy nemcsak a Mercedes lábán áll a város, hanem több lábon áll, és ezért azt gondolom, hogy ez ad egy kis stabilitást is ennek a térségnek és ennek a gazdasági régióknak.

Ha csak ebből vetitek vissza - egy matematikai képlettel számolgattam ki, hogy akkor mennyi lehet az, mert sajnos nem áll ilyen adat a rendelkezésünkre -, az a megképzett adóösszeg, amelyet befizet az összes kecskeméti vállalkozás a központi állami forrásba - ugyanis elmondja a Mercedes azt is ezen a sajtótájékoztatón, hogy mennyi az összes adóbefizetése -, ha ebből kiszámolom és arányosítom az itt lévő vállalkozókhoz, akkor körülbelül egy olyan 300 milliárd forint az, amit a város megtermel adóként a központi forrásnak. Nem kevés összeg szerintem adóban, és ebből 5,1 milliárdot kapunk meg visszaosztásként. Ez az én logikám, nyilván saját magamhoz húz a kezem, illetve a városunkhoz, csak azért azt gondolom, hogy ha gazdasági szakemberekkel ülünk itt egymással szemben, ezeket engedjék meg, hogy elmondjam, és mindenki vonja le belőle a következtetéseket.

A fejlesztések kapcsán szerencsére most már azt is elmondhatjuk, hogy nemcsak EU-s forrással számolhat a város, hanem elég jelentős a hazai támogatási programnak köszönhetően a „Modern városok”-ból megkapott forrás, illetve az állami támogatás egyéb központi költségvetési forrásból. Tehát most már, amint látják a kördiagramon, az EU-forrás kisebb arányú, tehát többségében hazai forrásból tudjuk kiegészíteni a fejlesztéseinket és a felhalmozásainkat a költségvetésünkben. Amikor látták azt a szép, közel 20 milliárdos felhalmozási fejlesztési számot, azzal sem tud mindenki büszkélkedni. Mi ezzel próbálunk hatékonyan gazdálkodni. *(A képviselők közül néhányan telefonjukkal lefotózzák a kivetítőn szereplő adatokat.)* Látom, itt készül egypár kép. Szívesen elküldjük a prezentációt egyébként majd mindenkinek, és akkor tudják hasznosítani. És hogy mégis mik ezek a fejlesztések - nem gondoltam, hogy így tárgyyszerűen felsorolom. *(A fejlesztésekről szóló filmet vetítenek le.)*

Ez az elmúlt évnek volt az összefoglalója. Minden év végén vendégül látjuk a legnagyobb adózókat, és nekik készítünk egy kis összeállítást, hogy mi történt az elmúlt években. Ez a legfrissebb összeállítás volt. Még itt visszatérve egy pillanatra a képekre, engedjék meg, hogy az energiamegtakarításban is kiemeljem azt, hogy miután megtudtuk, hogy az általános iskolák és az iskolák átkerülnek állami fenntartásba, ekkor sem módosítottuk le a területi operatív program alapján felhasznált összeget a saját intézményeinkre, hanem ugyanúgy az iskolákat újítjuk fel belőle. Ez az 50 százalékos megtakarítás nem nálunk jelentkezik, hanem most már a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál jelentkezik, úgyhogy bízunk benne, hogy azt az 50 százalékot, amit mi erre fordítunk, vissza tudják fordítani majd a többi épület felújítására is. Én erre kértem a megyei igazgatónőt, hogy legyen erre tekintettel.

Egy nagyon sajátos kezdeményezés, ami szintén ebből az együttműködési keretrendszerből jött ki, amelyet a „Kecskemét 4.0”-val indítottunk el, hogy a közterületeink felújításába, gondozásába, ápolásába is bevonjuk a vállalatokat. Egyre

több vállalat fogad örökbe parkokat, közterületeket, és a munkatársaival egyfajta csapatépítő tréningként az örökbefogadott parkot fejlesztik, gondozzák, ápolják, ezzel is segítve az ott lakókat is, őket is, nekik is hasznos, mert csapatépítési tréning keretében tesznek azért a környezetért, ahol élnek, és ahol dolgoznak.

A „Modern városok” program kiemelt fejlesztéseiből készítettem egy kis slide-ot. A városháza, ahol most vagyunk, az egyik legmarkánsabb, ezzel most így, ilyen feltételekkel nem tudott volna a város megbirkózni. Hatmilliárdnál járunk, ami még a belső felújításokat nem is tartalmazza, tehát az még ezután következik. De természetesen itt is megpróbáltuk átgondolni a funkcionalitását, és miután a kötelező feladatok közül egyre több átment a kormányhivatalba, így azt gondolom, hogy ez a városháza egy turisztikai vonzerővel is fog rendelkezni, és a fenntarthatóságában - bizonyos részein - turisztikai funkciókat alakítunk ki, hiszen most csak hivatali funkciója van ennek az épületnek. Úgyhogy ezzel próbáljuk majd a későbbiekben megteremteni az alapot arra, hogy fenn tudjuk tartani, és a felújításokra maradjon összeg.

S amint említettem, nekünk az oktatás a központi kérdés, illetve az a kreativitás, ami ebben a térségben a munkaerő-képességekben megvan, erre helyezzük a hangsúlyt, és bízom benne, hogy a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem fejlesztése is meghaladott összeggel, de befejeződhet. Ez a legrégebbi épülete egyébként a városunknak. Arra is helyeztük a hangsúlyt, hogy a „Modern városok” programba most már olyan felújítások kerüljenek be, amelyek a lakosság érdekeit, és a város tudástökéjének, -képességének a megőrzését biztosítják és szolgálják.

Természetesen vannak olyan fejlesztések is, amelyek elsősorban az ipari jellegű fejlesztéseket támogatják. Itt még mindig várunk a nagyfeszültségű távvezeték ellátására, ugyanis Kecskemét ezzel a hatalmas nagy ipari fejlődésével két távvezetéken lóg, mintegy 100 kilométer távolságban. Ez olyan mindennapos, folyamatos üzemzavarokat jelent most már a városnak, amelyek komoly fennakadásokat és károkat is okoznak, főleg a precíziós technológia területén, amikor leáll egy gyár. Az, hogy újraindítsanak minden szoftvert, ez többórás kiesést jelent a hatékonyságban. Ennek megfelelően várjuk az elektromosenergia-ellátás fejlesztését, mert gyakorlatilag az egész város ki van téve két, 100 kilométeren levegőben lógó kábelre, és arról kapja a betáplálást a város, ami, látjuk, hogy komoly gondokkal jár most már. Az utóbbi időben az időjárás viszonyoknak is köszönhető, ugye, a szél, a jégkárók leszaggatják a vezetékeket, és napokra leáll az elektromos ellátás a városban.

A másik terület az útfejlesztés, és bízom benne, hogy a vasúti közlekedés fejlesztésében is át tudjuk törni azt a pontot, hogy ne csak vízfejű Budapestünk és Magyarországunk legyen, hanem más régióközpontoknak is fontos, hogy akár elővárosi vasútvonala legyen.

Mi ebben állítottunk össze egy új programelemet. Hiszen a város vasúthálózattal történő ellátásáról gyakorlatilag példát lehetne venni, a térség 60 kilométeres körzetéből minden település elérhető lenne vasúton, a régi vasúti rendszeren és a régi rendszer kis megújításával, és lehet, hogy nem kerülne annyiba, mint az útépitések, és nem okozna akkora környezeti terhelést.

Az oktatásról engedjék meg, hogy csak annyit mondjak, hogy mégis mi az az újszerű, amit a város föl vállalt. Megérettük az ipar kérését, és nagyon gyorsan reagáltunk rá. Még 2010-ig a szakképzés a város kezében volt, és a város tudta alakítani megfelelően dinamikusan a képzési rendszerét. Nagyon gyorsan alakítottuk is, nagyon újszerű oktatási típusokat vezettünk be, ezt a duális képzést, amit itt kísérleteztünk ki Kecskeméten, majd utána lett belőle egy országos minta és példa. Ennek örülök, és köszönöm, hogy mások is ezt föl vállalták és támogatták.

Ugyanez vonatkozik a felsőoktatás területére is. Egy újszerű képzési típust, ott is a mérnökképzés területén egy duális képzést vezettünk be a kecskeméti egyetemünkön. Nem azt mondom, hogy így kell az összes egyetemnek működni, de ez színesíti az oktatási portfóliót, és egy piacközeli és versenyképes képzési formát tud nyújtani és biztosítani. Szintén egyre több egyetemen bevezetésre került ez, mi meg ettől ugrottunk ki mint vidéki egyetem. Most is többszörös a túljelentkezés, ebben az évben is 30 százalékkal többen jelentkeztek, mint a tavalyi évben, és évről évre növekszik a hallgatói létszám, míg eközben más egyetemeken csökken a hallgatói létszám, a vidékiekről nem is beszélve, mindenütt csökken, sőt van, ahol nem is tudták fenntartani a felsőoktatásukat. Szerencsére a Nemzeti Bank együttműködésének köszönhetően a campusépület is meg tudott újulni. *(Az egyetemi campus építéséről szóló filmet vetítetek le.)*

Az első és legnagyobb épület készült el, és reméljük, hogy a többi épület támogatással még tovább tud folytatódni. Azt gondolom, hogy egy város életében és a jövője szempontjából az egyik legfontosabb kérdéskör, hogy van-e oktatása, jó minőségű oktatása, van-e képzése, és van-e egyeteme. Egy ilyen léptékű városnak és egy ilyen gazdasági erővel rendelkező városnak nem szabad, hogy ne legyen felsőoktatási intézménye és egyeteme. Úgyhogy mi most ezért harcolunk, ezért állunk hadban az új szakpolitikával, mert sokan úgy gondolják, hogy nemzetközi szinten csak egy Szegedi Egyetem, egy Pécsi Tudományegyetem, egy budapesti vagy egy Debreceni Egyetem tudja fölvenni a versenyt, mi is föl tudjuk venni a versenyt. Mi egy ilyen kis kompakt egyetemet építünk itt, a városban két nagyon piacképes szakkal, a műszaki képzési területtel, illetve a gazdaságtudományi képzési területtel, ami egyébként piacképes is, tehát nem is kell a teljes fenntartását finanszíroznia az államnak, hiszen vannak olyan képzési területei, amelyekről már a piac is úgy gondolja, hogy érdemes támogatni. Úgyhogy erről az útról én, mint polgármester, nem szeretnék letérni, és kitartok amellett, hogy erre az egyetemre szükség van. Úgyhogy kérem, ezt vegyék majd a jövőbeni döntéseiknél figyelembe, hiszen előkerülnek majd ezek a kérdések is a közeljövőben, azt gondolom, a bizottság előtt.

A napokban fölmerült a helyi iparüzési adó kérdésköre is, amiről, ha megengedik, az én véleményem az lenne, hogy egyetértek azzal a törekvéssel, hogy találjuk meg a vállalatoknak azt a lehetőséget, hogy hogyan tudjuk még az adóterheiket csökkenteni. Azt is érzékelem, hogy ez a helyi iparüzési adó egy kicsit előnytelen adónem abból kifolyólag, mert bevételalapú elszámolása van, és ezt sérelmezi a vállalati környezet elsősorban. Azt is gondolom, lehet, hogy nem rossz út, amit elindított a Versenyképességi Tanács, de ha ezt az adónemet most kiemelik az önkormányzatok finanszírozási környezetéből, akkor gyakorlatilag leálltak az önkormányzatok, és nem tudnak működni sem, tehát a másik lábát muszáj megtalálni.

Egyébként korábban a másik lábunk a személyi jövedelemadó helyben maradó része volt, és ha tehetek erre javaslatot, és ez fölkerül napirendre, akkor érdemesnek tartom újra felülvizsgálni azt, hogy a személyi jövedelemadó helyben maradó része esetleg visszakerülhet-e valahogy a szabályozási környezetbe. Ugyanis ez sokkal jobban szolgálja a régió és a lakosság céljait; lokálpatrióta szemléletű, a megtermelt jövedelemnek a helyben maradó részéből gazdálkodik az a közösség, amelyik itt él, és ezzel nem sértjük a vállalati érdeket, sem a versenyképességet, illetve az ipari környezetet és a kormányzati célokat sem. Ez csak egy vidéki, egyszerű javaslat volt a részemről, és köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Ha kérdés van, akkor természetesen állok rendelkezésükre. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Köszönjük szépen a polgármester asszony előadását. Most képviselőtársaimnak adom meg a szót, ahogy a bizottsági üléseken is, kérdéseket tehetnek föl vagy véleményt mondhatnak, amennyiben van erre igény. *(Nincs jelzés.)* Képviselőtársaim, úgy látom, hogy polgármester asszony előadása kielégítő volt, és minden tekintetben minden információval elhalmozta a bizottsági tagokat. *(Közbeszólások: Tetszett.)* Köszönjük szépen a felajánlást, élni is szeretnénk vele, úgyhogy a titkárságon begyűjtjük majd az előadást, és minden képviselőtársamnak természetesen elküldöm.

Szeretnénk gratulálni ahhoz a teljesítményhez, amit mind az önkormányzat, mind a helyben működő cégek elértek az elmúlt években, és nagyon köszönjük azokat a szemléletes adatokat, amelyek azt igazolták, hogy egy beruházás, egy fecske mégiscsak képes nyarat csinálni, de csak úgy, ha meg van teremtve az a környezet, amelyben a beszállító cégeknek is megvan a letelepedési és fejlesztési lehetőségük.

Nagyon szemléletes volt az iparúzésiadó-bevételek megosztásának tekintetében az a szám, miszerint a Mercedes önmagában csak az egyötödét biztosítja az adóbevételeknek. Tehát egy oldalról nagyon helyes, mert nincs kiszolgáltatott helyzetben az önkormányzat, de ha belegondolunk, hogy a beszállítói kör gyakorlatilag együtt kezelendő magával az autógyárral, akkor azt gondolom, hogy mégiscsak nagyon érzékenyen érintené például Kecskemétet, ha az autógyártásban valamilyen visszaesés következne be. De nagyon reméljük, mint ahogy azt látjuk a példák alapján is, hogy az átmeneti visszaesésre az autógyártó cégek is keresik a választ, és ebben nyilvánvalóan az lesz majd a megoldás, hogy egyrészt az elektromos autók gyártása még inkább előtérbe kerül, illetve olyan technológiák jönnek majd be, amelyek versenyképesé teszik a jelenlegi körülmények között is az ágazatot.

Láthatóan van még feladat bőven, de úgy gondolom, az is egy nagyon jó és pozitív példa - magam még nem talákoztam ilyen szinten kidolgozott módszerrel -, ami a „Kecskemét 4.0” keretén belül zajlik, az a fajta egyeztetési mechanizmus, amelyet az önkormányzat a vállalkozások vezetőivel, illetve az engedélyező hatóságokkal hozott létre, megint csak, azt gondolom, hogy követendő példa. Hiszen nagyon sok vállalkozás számára nagyon nagy előnyt jelent az, ha gyorsított eljárásokat tudunk alkalmazni, hiszen, ha egyszer megszületett egy beruházásról szóló döntés, akkor mindenki azt szeretné, ha minél gyorsabban tudná megindítani az üzemet. Nyilvánvalóan magában az előkészítés folyamatában, és gondolom, már a beruházás menedzselésében is segítséget nyújthat a befektetők számára, illetve a beruházók számára ez a fajta együttműködés, úgyhogy ez is üdvözlendő. Mint ahogy az is, hogy nagyon komoly tervei vannak az önkormányzatnak, és gondolom, nyilván ez is egyeztetett a lakossággal és a beruházókkal is.

Ami a következő időszak fejlesztéseire vonatkozik, én nagyon remélem, hogy sikerül majd megállapodni az Európai Tanácsban, illetve utána majd az Európai Parlamentben is a következő hétéves fejlesztési tervről, hiszen ennek keretében jelentős uniós támogatásokat lehet majd lehívni olyan közösségi célokhoz, amelyek a város- és a térségfejlesztés szempontjából további jelentőséggel bírnak majd. Nagyon szépen köszönöm polgármester asszonynak a vendéglátást, a tájékoztatást. Természetesen a vita lezárásaként visszaadom önnek a szót.

SZEMEREYNÉ PATAKI KLAUDIA, Kecskemét megyei jogú város polgármestere: Köszönöm. Mielőtt lezárjuk a vitát - mert annyi minden zajlik itt, a városban -, azt gondolom, hogy egy dolog még érdemes említésre. Rajta volt a slide-okon, de nem bontottam ki.

Városfejlesztési alapot hoztunk létre a „Modern városok” program segítségével. Vannak különböző vállalkozásfejlesztési alapok, tudjuk a kockázati tőkealapokat,

működnek, a JEREMIE-vel, JESSICA-val bejöttek, és egyébként vannak is vállalatokat segítő kockázati tőkealapok. Ez azért más és azért újszerű - de ezt külön le kellett engedélyeztetnünk, mert ilyen az EU-ban is ritkán volt, Magyarországon még nem is alkalmaztak ilyet -, mert olyan típusú városfejlesztéseket tudunk megvalósítani az alapból, ami önfenntartó tud lenni, és vissza tudja téríteni a fejlesztéseket. Ugyanis ez a nagy fejlesztési boom magával hozott olyan gondolatot is - de sajnos csak kis mértékben -, hogy fejlesszünk, fejlesszünk, de utána az üzemeltetési költségek és a fenntartások itt maradnak, mi lesz majd velük. És ugye, mi is szembesülünk azzal, hogy a fejlesztések fenntartási költségei egyre jobban megemelik a költségvetésünk kötelező kiadási oldalát, és anno ez nem volt szempont, hogy így is végiggondoljuk a fejlesztést, örültünk, hogy kapunk fejlesztési forrást és csináljuk.

Én ezzel a szemlélettel próbálom egy kicsit visszahúzni, egy konkrét példával, hogy mit szeretnénk egy városfejlesztési alapból: például a városüzemeltetési társaságunk gépparkja teljes egészében elavult, elhasználódott, egy komoly gépparkcserére lenne szüksége, nem beszélve már a megújult technológia behozataláról, amivel már az élők munkai igényét is ki lehetne kerülni, hiszen egyre nehezebb ebbe a posztba embereket felvenni. Egy ilyen megtérülést és egy ilyen támogatást kihasználva, az alapból lehetne létrehozni egy olyan projektársaságot, amivel a városfejlesztéshez szükséges eszköz-, gépparkot megfejlesztjük, és a projektársaság által, a működési feladataiból, bevételeiből egy 15 éves... - mert azért ezt még hangsúlyozom, hogy ez a másik dolog, hogy vannak olyan projektek, amit már a bank sem finanszíroz. Tehát 8-10 évig talán elmegy a bank nagyon jó esetben, de már tovább nem, és a városfejlesztés területén viszont olyan projektek vannak, amelyeket már a bank nem szeret finanszírozni, maximum, ha a város készfizető kezesként azonnal odaáll, és levonhatja a számlájáról, de hát ezt mi sem szeretjük.

Úgyhogy ennek a típusú fejlesztésnek van egy ilyen lehetősége is, ami, azt gondolom, hogy szerintem egy jó példa lehet, és ha ennek az alapnak a működése beválik ezzel a kísérleti jelleggel - adott a kormány erre támogatást -, akkor ajánlom mindenkinek. Én most úgy látom, hogy kezd majd beérni, és az eredmények, tapasztalatok kezdenek befutni. Csak egy ötlet. Köszönöm.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést, polgármester asszony. Amennyiben kérdésre, véleményre nincs igény képviselőtársaim részéről, akkor ezt a napirendi pontot lezárjuk. A bizottsági ülést berekesztjük. Mindenkinek további szép és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 15 perc.)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Balogné Hegedűs Éva és Horváth Éva Szilvia